

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **D. K.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku

Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 grudnia 2023 r.,

sygn. akt VII Ka 952/23, utrzymującego wyrok

Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 10 lipca 2023 r.,

sygn. akt III K 363/22,

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego D.K. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, podnosząc m.in., że wniosek ten uzasadniony jest dużym prawdopodobieństwem „zmiany, bądź uchylenia wyroku Sądu II instancji. W tej sytuacji orzeczona i podlegająca wykonaniu kara byłaby dla oskarżonego dolegliwością, której skutki trudno będzie odwrócić.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od

dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku Sądu odwoławczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[PGW]

[ał]